

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Evsebii Nierembergii Vita Divina, Sev Via
Regia Ad Perfectionem**

Nieremberg, Juan Eusebio

Monasterii Westphaliae, 1642

Capvt VII. Etsi neque obligati essemus; neque tam honorificum, jucundum,
& utile foret: neceßitas ipsa, ad Dei voluntatem exsequendam, nos adigit
& compellit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46790)

tantum certè bonum, quantum est secura tranquillitas, minimè omnium defuturum, credi debet. Usque eò, ut hanc invito auferre nemo queat; quia summâ felicitate fruenti, quæ in hâc vitâ, absque ullo defectu, aut (propriam culpam excipio) amittendi periculo, possessione omnis boni obtineri potest.

CAPVT VII.

Etsi neque obligati essemus; neque tam honorificum, jucundum, & utile foret: necessitas ipsa ad DEI voluntatem exsequendam nos adigit & compellit.

SI quem hactenus dicta nondum fortè permoverent, ad suam voluntatem penitus abjiciendam, desideriaque propria moderanda; is velim cogitet, nisi volens & sponte suâ ad divinam se voluntatem accommodet, numquam tamen futurum, ut contra eandem prævaleat eique resistat. quantumcumque enim abhorreat aliquis nauscetque; morbos nihilò seciùs à DEO sibi

bi immiffos, dolorésque quibus affligitur, & inopiam quâ premitur, cogitur fufcinere. Quantò itaque confultius fuerit, ultrò id libentérque acceptare, quod velimus nolumus, futurum certò eft, & in rationem virtutémque convertere neceffitatem, ac DEVM amicum nobis facere; idque non labore multo, fed folùm non repugnando iis, quæ nullatenus valeamus impedire? Iufferat olim Dominus, ut vafa omnia, & ornatus Altaris ac Tabernaculi, hyacinthino pallio, aut ianthinis pellibus involverentur^a; quò ifta portaturi aliud fe nihil gellare crederent, quàm quod DEI velut colore infignibusque ornatum, ad divinum cultum, abfque ullo discrimine, pertineret: atque hoc uno abundè contenti illi, onus fuum jucundè ferebant. Quòd fi nos quoque molefta hujus vitæ onera, quæ abjicere nullo modo poffumus, cum voluptate fufcinere optamus; in aliud nihil animum defigere curioféque investigare, fed iftud folùm meminiffe debemus: è cælo, à DEI illa manu proficifci; ad ejúsque beneplacitum obfe-

qui-

^a Numer. 4, v. 11 & feqq.

quiumque pertinere ; atque ita proprii commodi oblectationisque rationem nullam habere.

Consideremus præterea, aliud in Inferno & Purgatorio lignum non ardere, quàm quod à propriâ voluntate collectum est. & licet quis salvus fiat ; præcipuum tamen emendatorii illius ignis pabulum fore, quidquid umquam ex propriâ fecerit voluntate, adeò ut jam non tantùm debitum sit, & honestum ; neque suave tantùm ac proficuum, propriam negligere voluntatem: verùm necessitate etiam ad hoc adstricti, aliter facere non possimus. Sive enim bonum respiciamus; inest in eo quidquid ad rem nos quampiam possit invitare, & incitamenta omnia, quibus ad Exercitium hoc perfectæ divini beneplaciti executionis, cùmque eâ omnimodæ conformationis nostræ, amplectendum provocemur. Sive malum fugiamus ; vis nos eòdem atque necessitas adigit. quoniam concurrunt in eo & conspirant non solùm rationes omnes boni, quæ nos alliciant : verùm ex adverso collectæ quoque reperiuntur rationes

tionēs

tiones omnes mali ; culpæ, pœnæ, errores, metus, pericula, Purgatorium, ipse Infernus. quorum omnium causa est voluntas propria ; à quâ etiam in rebus licitis cavere nobis & metuere habemus ; cum, quid nobis expediat, ignoremus. Expendendum hîc nobis est, quantam Lotho propria voluntas obfuerit, in electione regionis, quam incoleret, tamen si licitâ ipsi, & ab Abrahamo patruo, viro sanctissimo, permîsâ. qui tamen Abrahamus pro se ipse eligere quidquam aut poscere noluit : verum existimans magnoperè id spectaturum ad quietem & pacem utriusque partis, si alter ab altero se jungerentur ; nihil in eâ optione propriæ obsecutus voluntati, nepotem suum, quam maximè optaret, regionem iussit deligere ; se porro in aliam, etiam incommodiorem, libenter migraturum ^b. in quo se prodit singularis Abrahami modestia, jus suum alteri, etsi juniore, cedentis ; cum contra fieri, atque hunc illi, juniorem seniori, optionem deferre oportuisset.

Ele-

^b Genes. cap. 13, v. 8 & seqq.

Elegit itaque Lothus; sed delectus ille usut-
que propriæ voluntatis magno ipsi stetit.
Nam non multò post captivus abductus
est c; & deinceps ex eo ipso loco, quem sibi
delegerat, profugere compulsus d, post a-
missam conjugem e, multis magnisque in-
commodis est conflictatus. f

Ecquid tandem habet humana malitia,
quod adversus ista omnia verè respondeat?
Dicétne fortasse aliquis, nolle se exsequi,
ad quod mille nominibus titulisque Deo
est obligatus? hominis id sit barbari, &
humanitatis omnis prorsus expertis. Dicét-
ne, non desiderari à se honorem eum, qui
ex divinæ voluntatis impletione colligitur?
si facit, præbet enimverò pessimi, sordi-
dissimi, & DEVM despicientis animi certis-
simum argumentum. Illúdne obtendet,
nihil se moveri omni illâ suavitate & dele-
ctatione, quam indè queat expectare? ea
verò desperatio & vesania tanta est, ut ma-
jor esse nequeat. An istud potiùs, nullam se
commodi sui rationem habere? atqui pro-
diga-

c Genes. 14, v. 12. d Gen. 19, v. 15. e *ibid.* 4, v. 26. f *ibid.* 4 v.
30 ad finem usque.

digalitas & effusio nulla major, nullum detrimentum animo concipi grauius potest, quàm Deo repugnare, idque tamquam optimum eligere, unde postea dolendum sit; & in purgatorias se flammis præcipitare malle, quàm suo obsequi & placere Conditori. habetne impudens & ingratus animus, quò ulterius possit ascendere?

Postremum istud addo: Quemcumque illa, quæ hæctenus attulimus, nondum permovent, is, vel si sileat, hoc re ipsâ dicit, aperteque profitetur; neque boni neque mali intuitu, divino se velle beneplacito obsecundare: quâ blasphemiâ & maledicentiâ, nulla alia est magis detestanda. Rogo itaque eum, qui huiusmodi est, per Christi pretiosum Sanguinem, ut, quæ in superioribus Capitibus lægit, piè attentèque consideret, rationumque omnium momenta diligenter examinet. quibus si convictum se esse, negare audeat; iterum rogo, ut eadem rélegat. quod ipsum si neque dum sufficiat; tertium rogo, ut aliqua sibi ex iis puncta seligat, superque iis seriò meditetur; & ex intimo corde lumen à Deo postulet, quò

D

quò

quò hanc veritatem cognoscat & amplectatur.

CAPVT VIII,

Quanti Christus faciat hominem diuinae voluntatis studiosum.

P Ergo nunc auctoritatibus gravissimis confirmare, quæ dixi; ut omnia ex parte, quanti ea sint momenti, appareat. Quamvis autem sacræ nobis literæ Exercitium isthoc locis pluribus maxime perè commendent; & à Davide positum dicatur *vita in voluntate DEI*, eundemque *DEVM in voluntate suâ præstitisse decorem suo virtutem^a*: nemo tamen diligentius illud præcipit, quàm vitæ sanctioris Magister Christus IESVS; negans aliâ se causâ descendisse de celo, & à Patre missum, quàm *ut faciat voluntatem ejus^b*. Tanta est Exercitii hujus sublimitas & præstantia; ut dignum judicaverit ipse DEI Filius,

^a 1 Ts. 2, v. 6 & 8. ^b Ioan. 6, v. 38.